

Pauli andra bref till Tessalonikerna.

1 Kapitlet.

Aposteln tackar Gud för Tessalonikernas tro och kärlek samt deras tålamod under förföljelsen; beder för dem.

Paulus och Silvanus och Timoteus till Tessalonikerförsamlingen i Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

1 Tess. 1: 1.

2 Nåd *vare* eder och frid

från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1: 7; 1 Kor. 1: 3; 1 Pet. 1: 2.

3 Vi böra alltid tacka Gud för eder, bröder, såsom det är tillbörligt, emedan eder tro stordligen tillväxer, och den inbördes kärleken hos hvar och en af eder alla förökas, Fil. 1: 3; Kol. 1: 3; 1 Tess. 1: 2; Ef. 1: 15.

4 så att vi själfva berömma oss af eder i Guds församlingar för eder uthållighet och tro under alla edra förföljelser och trångmål, som I uthärden;

2 Kor. 7: 14; 9: 2; 1 Tess. 2: 19.

5 *Ivillket är ett bevis på Guds rättfärdiga dom*, att I mån akas värdiga Guds rike, för hvars skull I ock liden;

Fil. 1: 28; 1 Tess. 2: 14.

6 så vida det nämligen är rättfärdigt hos Gud att veder-gälla dem med ångest, som ängsla eder,

Sak. 2: 8.

7 och eder, som ängslens, med vederkvickelse tillika med oss vid Herren Jesu uppenbarelse från himmelen med sin makts änglar

1 Tess. 4: 16.

8 och i eldslåga, då han tager hämnd på dem, som icke känna Gud, och på dem, som icke lyda vår Herre Jesu evangelium;

Rom. 2: 8; 2 Pet. 3: 7.

9 hvilka skola få sitt straff, evigt fördärf, från Herrens ansikte och från hans starkhets härlighet,

Es. 2: 19.

10 när han kommer för att på den dagen förhärligas i sina heliga och beundras i alla dem, som hafva trott; ty vårt vittnesbörd till eder blef trodt.

Ag. 1: 11; 1 Tess. 1: 10; Upp. 1: 7.

11 Därför bedja vi ock alltid för eder, att vår Gud måtte akta eder värdiga kallelser och med makt fullborda hvarje godhetens uppsåt och trons verk;

12 på det att vår Herre Jesu Kristi namn må förhärligas i

eder; och I uti honom efter vår Guds och Herren Jesu Kristi nåd.

2 Kapitlöt.

Aposteln lärer, att Herrens tillkommelse icke sker, förrän antikrist uppenbarats.

Men vi bedja eder, bröder, angående vår Herre Jesu Kristi tillkommelse och vårt församlade till honom,

2 att I icke hastigt låten rubba eder från eder besinning eller förskräcka eder, hvarken genom ande eller genom ord eller genom bref, såsom från oss, likasom vore Herrens dag för handen.

Jer. 29: 8; Mt. 24: 4; Ef. 5: 6; Kol. 2: 18; 1 Jh. 4: 1.

3 Må ingen bedraga eder på något sätt; ty *den kommer icke*, om ej affallet först har skett, och syndens* människa, förtappelsens son, blifvit uppenbarad,

Mt. 24: 23; 1 Tim. 4: 1; 1 Jh. 2: 18.

4 han som står emot och upphäfver sig öfver allt, som kallas Gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel och föregifver sig själf vara Gud.

Dan. 11: 36.

5 Kommen I icke ihåg, att jag sade eder detta, när jag ännu var hos eder?

6 Och nu veten I, hvad som hindrar, på det att han i sin tid må blifva uppenbarad.

7 Ty redan verkar laglöshetens hemlighet, *dock* endast till dess att den, som nu hin-

* A. 1.: laglöshetens.

drar, har blifvit röjd ur vägen.

Ag. 20: 29.

3 Och då skall den laglöse uppenbaras, hvilken Herren Jesus skall dräpa med sin muns Ande och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse, Job 4: 9; Es. 11: 4; Upp. 19: 13, 15, 20, 21.

9 *och* hvilkens tillkommelse sker efter satans verkningskraft med all lögnens makt och tecken och under, Jh. 8: 41; 2 Kor. 4: 4; Ef. 2: 2; 5 Mos. 13: 1; Mt. 24: 24; Upp. 13: 13.

10 och med allt orätrådighetens bedrägeri bland dem, som blifva förtappade, därför att de icke mottogo kärleken till sanningen, på det att de måtte frälsas.

2 Kor. 4: 3; Upp. 9: 4; 13: 8.

11 Och fördenskull sänder Gud dem kraftig villfarelse, så att de skola tro lögnen;

Rom. 1: 24.

12 på det att alla må dömas, som icke hafva trott sanningen, utan haft behag till orätrådigheten.

13 Men vi böra alltid tacka Gud för eder, I af Herren älskade bröder, därför att Gud från begynnelsen utvalde eder till frälsning genom Andens helgelse och tro på sanningen;

2 Tess. 1: 3; 1 Tess. 1: 4.

14 hvartill han kallade eder genom vårt evangelium till vinnande af vår Herre Jesu Kristi härlighet.

15 Så förblifven därför, *mina* bröder, stående och hållen eder

fast vid de lärdomar, i hvilka I blefven undervisade, vare sig genom vårt ord eller bref.

2 Tess. 3: 6.

16 Men vår Herre Jesus Kristus själf och Gud, vår Fader, som har älskat oss och i nåd gifvit oss en evig hugsvalelse och ett godt hopp,

17 han hugsvale edra hjärtan och styrke eder i allt godt ord och verk.

3 Kapitlet.

Aposteln förmanar dem att bedja för framgången af Herrens ord och försäkrar dem om Herrens trofasthet.

För öfrigt, bröder, bedjen för oss, att Herrens ord måtte hafva framgång och blifva förhärligadt, såsom ock hos eder, Mt. 9: 38; Ef. 6: 18, 19; Kol. 4: 3.

2 och att vi måtte frälsas från de ostadiga och onda människorna; ty tron är icke allas.

Rom. 15: 30, 31; Jh. 6: 44.

3 Men Herren är trofast, som skall styrka eder och förvara eder för det onda*.

1 Kor. 1: 9; 10: 13; 1 Tess. 5: 24;

Jh. 17: 15.

4 Och vi hafva i Herren den förtröstan till eder, att I både gören och skolen göra, hvad vi bjuda eder.

2 Kor. 7: 16.

5 Men Herren styre edra hjärtan till Guds kärlek och till Kristi uthållighet.

6 Men vi bjuda eder, bröder, i vår Herre Jesu Kristi namn, att I dragen eder ifrån hvar och en broder, som van-

* Eller: *den onde*.

drar oskickligt och icke efter den lärdom, som han undfick af oss.

1 Kor. 5: 11, 13; 1 Tess. 5: 24; Tit. 3: 10; 2 Jh. v. 10.

7 Ty I veten själfva, huru I bören efterfölja oss; emedan vi icke uppförde oss oskickligt bland eder,

1 Kor. 4: 10; 11: 1; 1 Tess. 1: 6; 2: 10.

8 ej heller för intet äto någons bröd, utan med ansträngning och möda arbetade natt och dag för att icke betunga någon af eder.

Ag. 18: 3; 20: 34; 1 Kor. 4: 12;

2 Kor. 11: 9; 12: 13; 1 Tess. 2: 9.

9 Icke därför, att vi ej hafva rättighet därtill, utan på det att vi skulle gifva oss själfva åt eder till en föresyn, att I mätten efterfölja oss.

Mt. 10: 10; 1 Kor. 9: 4, f.; 1 Tim. 5: 18;

1 Kor. 4: 16; 11: 1; 1 Tess. 1: 6; 2: 7, 10;

Fil. 3: 17.

10 Ty när vi voro hos eder, bjödo vi ju eder detta, att om någon icke vill arbeta, så skall han icke heller äta. 1 Mos. 3: 19.

11 Ty vi höra, att några vandra oskickligt bland eder, icke arbetande, utan sysslande med mångahanda.

12 Men sådana bjuda och förmana vi vid vår Herre Jesus Kristus att äta sitt eget bröd, arbetande i stillhet.

Ef. 4: 28; 1 Tess. 4: 11.

13 Men I, bröder, förtrötens icke att göra det goda.

Gal. 6: 9.

14 Och om någon icke lyder vårt ord i brefvet, så an-tecknen honom och hafven intet umgänge med honom, på det att han må blygas.

Mt. 18: 17; 1 Kor. 5: 9.

15 Dock ansen honom icke såsom en fiende, utan tillrätta-visen honom såsom en broder.

16 Men fridens Herre själf gifve eder friden alltid i all måtto. Herren *vare* med eder alla.

Rom. 15: 33; 16: 20; 1 Kor. 14: 33; 2 Kor. 13: 11; Fil. 4: 9;

1 Tess. 5: 23.

17 Helsningen är med min, Pauli, egen hand, hvilket är ett tecken i hvarje bref. Så skrifver jag.

1 Kor. 16: 21; Kol. 4: 18.

18 Vår Herre Jesu Kristi nåd *vare* med eder alla. Amen.